

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ

«Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст» (Матв. 4:4).

500 ЛЮДИ
РЕФОРМАЦІЇ

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 1 Січень 2017

Щомісячна християнська газета

www.lifeforce.com.ua

**«Бо дитя народилося нам, даний нам Син,
і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я
Йому: Дивний Порадник, Бог сильний,
Отець вічності, Князь миру»
(Ісаї 9:5).**

ПАХОЩІ
ЛЮБОВІ ■

"І Господь хай помножить і наповнить вас любов'ю один до одного і до всіх, такою ж, яку ми маємо до вас" (1 Сол. 3:12).

Бог бажає, щоб Його діти усвідомили: заради Його слави вони повинні виявляти любов до тих, хто її найбільше потребує... У погляді, словах, учинках не має бути проявів себелюбства щодо людей, знатні вони чи прості, багаті чи бідні. Любов, яка дарує добрі слова лише небагатьом, а до інших ставиться холодно й байдуже, – це не любов, а себелюбство. Вона не послужить на добро душам або для Божої слави. Наша любов... не повинна бути призначена тільки для вибраних і забувати про інших.

Розбийте флакон – і пахощами наповниться весь дім.

Люди, котрих освічує світло Христової праведності, але котрі не дають цьому світлу пролітиса й осяяти життя інших людей, незабаром втрачуть ласкаві яскраві промені небесної благодаті, які вони прагнуть егоїстично приберегти для небагатьох вибраних. Ті, хто має багато любові, несуть відповідальність перед Богом і повинні з любов'ю ставитися до всіх, хто потребує допомоги. Любити, як любив Христос, – значить виявляти безкорисливість завжди та в будь-якому місці, обдаровуючи людей добрим словом та привітним поглядом. Це нічого не коштує дарувальникам, але за собою вони залишають аромат, який оточує душу. Вплив доброго слова й лагідного погляду неможливо переоцінити. Вони слугують благословенням не тільки для тих, до кого звернені, а й для тих, хто їх дарує, бо викликають відповідну реакцію. Справжня любов – дорогоцінна властивість небесного походження, вона пахне тим сильніше, чим більше поширюється.

Душі людей, котрі люблять Ісуса, будуть оточені чистою приємною атмосферою. Деякі приховують свій духовний голод. Таким дуже допоможе приємне слово або щире привітання.

Рясні небесні дари, отримані нами від Бога, ми повинні з тією ж щедрістю роздавати всім, хто перебуває у сфері нашого впливу.

Так ми відкриємо людям народжену згори любов, яка примножиться, якщо слугуватиме для добра іншим людям. Так ми прославимо Бога.

«НИНІ НАРОДИВСЯ ВАМ СПАСИТЕЛЬ»

Ангели супроводжували Йосипа і Марію, коли вони йшли з рідного Назарета до Давидового міста. Наказ римського імператора про перепис народів, які населяли його великі володіння, поширювався і на мешканців гористої Галілеї.

Як у давнину цар Кир був обраний посісти престол всесвітньої імперії, аби звільнити полонених з народу Божого, так і кесар Август став виконавцем Божого плану, за яким матір Ісуса повинна була прийти до Вифлеєма. Вона також була з роду Давидового, а тому Потомок Давида повинен був народитися в родовому місті видатного царя Ізраїлю. «Із Вифлеєма, – записав пророк, – вийде Той, хто буде Владикою в Ізраїлі; хоч віддавна постання Його – від днів віковічних». Але в місті царствених предків Йосипа та Марії ніхто їх не прийняв і не вшанував. Стомлені, безпритульні, пройшли вони всю довгу вузьку вулицю, від брами міста і аж до її східної околиці, у марних пошуках притулку для ночівлі. Їм не вдалося знайти місця і в переповненому готелі. Нарешті подорожні знайшли нічліг у хліві, де утримувалася худоба. Тут і народився Спаситель світу.

Люди нічого про це не знають, але Небеса радіють! Тепер Земля викликала у святих істот зі світу світла особливе глибоке зацікавлення та співчуття. Увесь світ засяяв від Його присутності.

Над пагорбами Вифлеєма зібралися незліченні сонми ангелів. Вони чекають повеління сповістити світові радісну новину. Якби начальники Ізраїлю виправдали виявлену до них довіру, вони також розділили б радість провіщення про народження Ісуса. Однак вони залишилися осторонь.

Бог говорить: «Бо виллю Я воду на спраглу землю, а потоки вод на суходіл» (Ісаї 44:3). «Світло сходить у темряві для справедливих» (Псал. 112:4).

Для тих, хто шукає світла правди і з радістю приймає його, засяє яскраве проміння від престолу Божого.

На полях, де колись хлопцем Давид випасав свою отару, уночі, як і раніше, стерегли свою отару пастухи. У такі тихі години вони вели розмови про обітованого Спасителя і молилися про Прихід Царя на престол Давидів. «Аж [ось] Господній ангел став між ними, і слава Господня осяяла їх, і вони налякалися великим страхом. Та ангел сказав їм: Не бійтеся, бо я звіщаю вам велику радість, яка буде для всього народу: для вас сьогодні в місті Давида народився Спаситель, Який є Христос Господь».

Від почутих слів в уяві пастухів постали картини слави. Визволитель Ізраїлю прийшов! Вважалося, що Його Прихід – це влада, звеличення нації, торжество. Але ангел мав приготувати їх до того, щоб вони визнали свого Месію в бідності й приниженні:

«А ось вам ознака, – сказав він, – знайдете сповите Немовля, що лежить

у яслах». Небесний вісник розвіяв усі їхні побоювання. Він навіть сказав, як знайти Ісуса. Зважаючи на людську немічність, ангел дав їм час, поки вони звикнуть до Божественного світла. Однак радість і слава не могли бути надовго прихованими, і вся рівнина освітілася яскравим сяйвом Божого воїнства. Земля завмерла, а Небеса нахилилися, щоб слухати пісню: «Слава Богові на висоті, а на землі – мир в людях доброї волі!». О, якби сьогодні людська родина могла сприйняти цю пісню! Проголошена в той час вістка та супроводжувачий її акорд лунатимуть аж до кінця часу, досягаючи усіх куточків Землі. Коли ж зійде Сонце Праведності і зцілення в променях Його, цю пісню підхопить великий натовп людей і, немов шум великих вод, лунатимуть слова: «Алілуя! Бо запанував Господь наш Бог Вседержитель».

Як тільки ангели відійшли і світло згасло, нічні тіні знову вкрили Вифлеємські пагорби. Та в пам'яті пастухів залишилася найяскравіша картина, яку будь-коли бачило людське око. «І коли Ангели відійшли від них на небо, пастухи сказали один одному: „Ходімо у Вифлеєм і погляньмо, що там сталося, про що Господь сповістив нам! Поспішаючи, вони прийшли та знайшли Марію, Йосипа й Немовля, Котре лежало в яслах“».

А відходячи з Вифлеєма, з великою радістю розповідали всім про те, що бачили й чули. «І всі ті, що чули, дивувалися зі сказаного їм пастухами. Марія ж зберігала всі ці слова, беручи до свого серця. А пастухи повернулися, славлячи й хвалячи Бога за все, що чули та бачили, як їм було сказано».

Небо й сьогодні знаходиться не далі від землі, ніж тоді, коли пастухи слухали пісню ангелів. Людство і в наш час залишається таким же об'єктом уваги Небес, як і тоді, коли прості люди, котрі займалися своїми буденними справами, зустрічали ангелів у полудень і розмовляли з небесними вісниками у виноградниках і на ланах. Небо буває дуже близьким до нас на наших земних дорогах. Ангели з небесних осель супроводжуватимуть тих, хто виконує Божі накази.

Вифлеємська історія – це невичерпна тема. У ній криється «глибина багатства, і премудрості, і знання Божого». Ми захоплюємося жертвою Спасителя, Котрий проміняв небесний престол на ясла; спілкування ангелів, які поклонялися Йому, на худобу в стійлі. Його присутність – це докір людській гордині та самовпевненості. Однак

усе це було тільки початком Його, гідного подиву, жертвеного шляху. Для Сина Божого було б великим приниженням прийняти людське єство навіть тоді, коли ще безгрішний Адам жив у Едемі. Але Ісус прийняв його в той час, коли людський рід був ослаблений чотирма тисячами років гріховного полону. Як і кожна дитина Адама, Він підкорився дії закону спадковості. Як проявляється цей закон, видно з історії Його земних предків. Христос прийшов з такою трагічною спадковістю, щоб розділити наші печалі й спокуси і дати нам приклад безгрішного життя.

Ще на Небесах сатана зненавидів Христа через Його високе становище в Царстві Божому. Він став ще більше ненавидіти Його після того, як наміри ошуканця були викриті. Люцифер ненавидів Того, Хто віддав Самого Себе, аби викупити грішний рід. І все ж Бог дозволив Своему Синові прийти у світ, на який пред'являв свої права сатана, безпомічним Немовлям, підвладним людським немочам.

Бог допустив, щоб Його Син зустрівся з усіма тими небезпеками, з якими зустрічається кожна душа; щоб Він боровся, як бореться кожна земна дитина, ризикуючи зазнати поразки і втратити вічність.

Серце кожного батька вболіває за власного сина. Він вдивляється в обличчя свого малюка, здригаючись від думки про небезпеку, з якою йому доведеться зустрітись в житті. Він прагне захистити дорогу дитину від впливу сатани, вберегти її від спокус і боротьби. Бог же віддав Свого Єдинородного Сина на ще страшнішу боротьбу і ризик, щоб життєвий шлях Його дітей був безпечним. Яка любов!

Дивуйтеся, Небеса! Сповнюйся похвалою, Земле!

Е. Уайт

В ЕТУ НОЧЬ ■

В эту ночь торжественно и чутко
Сторожила землю тишина,
Лунных песен видимые звуки
На холмах рождала вышина.

Под звучанье ангельского хора
Осеняла смертных благодать,
Прикасались звезды к чьим-то взорам,
Было до небес рукой подать.

Сбылось предреченное веками:
Вечность в белых пеленах холста
Ласковыми женскими руками
В ясли положили Небеса.

Н. Щеглова

ЗА ВСЕ
БЛАГОДАРИТЕ

«За все благодарите...». Боже!
Уж не ошибка ль тут какая?
Когда тоска нам сердце гложет,
Благодарить, не умолкая?

«За все благодарите...». Боже!
Ты никогда не ошибался,
Ты хочешь, чтоб земной прохожий
Благодарил и улыбался?

«За все благодарите...». Боже!
За доброе – еще понятно!
Благодарить за зло всегда же
И тяжело, и неприятно.

Благодарить, когда обидно
И слезы давят спазмом горло,
Когда на нас глядят ехидно
Глазами острыми, как сверла?

Когда ближайшие из близких
Не верят больше нам на слово,
И за спиною вашей низко
На клевету и зло готовы?

Благодарить, когда недуги
Одолевают ежечасно?
Когда дела не только туги,
А просто-напросто ужасны?

«За все всегда благодарите».
Кому сказал Ты это, Боже?
Тобою избранной «элите»,
Тем, кто вместить такое может?

Что наши временные слезы
В сравненьи с будущей славой?
Обиды, горести, угрозы –
Ничто во время переправы.

Опасней – вечная погибель,
Страшнее – вечность без спасенья!
Извилист путь наш, но изгибы
Имеют смысл и назначение.

Ты не ошибся, мудрый Боже!
Ты прав, Ты прав, о наш Спаситель!
И вызывают дрожь по коже
Слова: «За все благодарите!».

Мария Руденко

Дорогі наші читачі! Ось і промайнув 2016 рік – рік молитов, переживань, подяк і благословень. Дуже хотілося б, щоб у новому 2017 році кожен з нас не втратив свого запалу, не зменшив активності, не послабив свого руху вперед.

Протягом минулого року ми отримували від Вас багато відгуків, подяк і матеріалів до друку. Дякуємо Вам за це! Ви надихали нас своїми позитивними відгуками, допомагали своїми порадами. Особливо цінними були й залишаються для нас Ваші життєві досвіди, коли Ви розповідаєте про життєдайний вплив звістки про Бога на серця ваших друзів і знайомих, про Його довгоочікуваний Другий прихід на Землю.

Дякуємо і за те, що, розповідаючи про Спасителя світу, Ви розповсюджували газету «Вічний Скарб» та інші християнські видання серед жителів своїх областей. Саме завдяки вашій активності в нас з'явилося багато нових друзів – читачів газети. Сподіваємося, що наша співпраця матиме продовження і наступного року, а наклад газети ще більше зросте і вона з'явиться в кожному будинку.

Новий рік вже невдовзі стає старим. Дивно, але всі ми живемо частіше або минулим, або майбутнім і рідко говоримо про сьогодні. У нас є тільки «сьогодні», тому давайте використаємо його на 100%. Залишимо в старому

році сумніви і думатимемо про небесне, тому що думки – джерело вчинків, звичок, способу життя: «...Те, що чесне, що справедливе, що чисте, що любе, що гідне хвали, – коли яка чеснота або коли яка похвала, – про це роздумуйте» (Филип. 4:8).

Зовсім нещодавно, 19 грудня, ми відзначали Міжнародний день допомоги бідним. Мільйони доларів щорічно виділяють для вирішення цієї проблеми у світі, адже від неї страждає чверть усього населення Землі. Наш редакційний колектив запрошує Вас узяти участь у флешмобі, який ми назвали «Подаруй часточку свого тепла». Суть цього проекту: подарувати одну пару рукавиць безпритульній людині, яку ми можемо зустріти дорогою на роботу, у магазин або ж просто прогулюючись по вулиці. Ці люди особливо потребують нашої допомоги. Тож давайте й ми, дорогі читачі, у кого є, де жити і що їсти, не будемо залишатися осторонь, прикриваючись нашою зайнятістю, а йтимемо назустріч людям на вулиці. І нам стане тепліше на серці коли ми подаруємо часточку свого тепла. Творимо добро і даруємо радість людям разом! З новим роком! З новими благословеннями!

Редакція газети
«Вічний скарб»

С Новым годом! Снова столько раз
Прозвучат привычные слова...
Я хочу, чтоб за вуалью фраз
Пожеланий суть была жива.

И желаю вам, чтоб Божий Дух
Неизменно вел вас каждый миг
Как Наставник и сердечный Друг,
Тот, Кто до глубин души достиг.

Пожелаю радости большой
И незабываемых минут
В день, когда ликуешь всей душой,
Когда все невзгоды вдруг уснут.

Пусть семьи Едемский уголок
Не теряет прелести своей,
И любовь пусть греет каждый слог,
И душа становится добрей.

И Христос – желанней с каждым днем,
Дух служенья в сердце – горячей.
Пусть зимы вообще не будет в нем,
А иначе в жизни ты – ничей.

Ну а время пусть летит вперед,
Приближая встречу со Христом.
Непременно ей придет черед!
И наследство – наш нетленный дом.

Ольга Бокова

МАЛЕНЬКІ
СВІДКИ
ВЕЛИКОГО БОГА

Хто з нас у дитинстві із захватом та здивуванням не розглядав на своїй рукавичці сніжинок? Хто не замислювався над тим, звідки взялася така краса, що летить із хмар на наші голови та вкриває пухнастим білосніжним килимом землю? Це дивує, захоплює та наштовхує на думку про Творця, Котрий з такою любов'ю, турботою і смаком створив це явище природи.

Сьогодні під орудою вчених працюють цілі лабораторії для вирощування та вивчення крижаних кристалів, проте науці відомо про утворення сніжинок далеко не все. Учені багато розмірковують над цим: «Які фундаментальні закони стоять за виникненням досконалих на вигляд візерунків? Чим пояснити існування такого порядку у випадковому, хаотичному Всесвіті? Якщо немає Творця, то не може бути й упорядкованої світобудови! Звідки ж тоді такі структури?».

Оскільки у Всесвіті все впорядковано і продумано – як, наприклад, шестикутна сніжинка, – це означає, що існує і Творець, Котрий задумав таку гармонійну злагодженість. Господь так «спроектував» атоми кисню та водню, що, з'єднуючись, вони утворюють щільні гексагональні візерунки, які й формують шестикутні сніжинки. На відміну від лінійних молекул (як у вуглекислого газу), молекула води асиметрична. Саме завдяки асиметрії й виникає такий процес кристалізації.

Кристали льоду утворені простими внутрішніми візерунками, з яких формуються зовнішні візерунки – прекрасні та досконалі. Форми нарощуваних кристалів залежать від відносної вологості та температури повітря, що визначає мережану різноманітність основної шестикутної форми. Самі сніжинки при цьому ніби «вкриваються інієм» і ростуть, як гілки дерева. Колони, голки, пластинки, стовпці, дендрити – це лише частина додаткових візерунків, з яких формуються сніжинки. Спостерігаючи за мірадами можливих комбінацій молекул, з яких складається кожна сніжинка, можна сміливо сказати: двох однакових сніжинок не існує!

Недарма Святе Письмо про Господа говорить так: «Все через Нього постало, і без Нього не постало нічого з того, що постало» (Івана 1:3). «Про пишну славу величчя Твого, про справи чудовні Твої розповім!» (Псал. 145:5).

І. Мартинова

АРГУЛА ФОН ГРУМБАХ

Чи подарувала Реформація світові жінок-теологів? На перший погляд, усі найвидатніші теологи «нового вчення» були чоловіками: Мартін Лютер та Філіп Меланхтон, Мартін Буцер та Андреас Карлштадт, Ульріх Цвінглі та Жан Кальвін. Проте сьогодні ми дедалі більше дізнаємося про роль жінок у Реформації, і саме дослідження в цій сфері відкривають для нас призабуті імена жінок, які, підкоряючись закличу Святого Духа, намагалися сказати своє слово в палкій полеміці реформаційної доби. Однією із цих сміливих жінок є Аргула фон Грумбах (прибл. 1492 - прибл. 1563), котра однією з перших не лише підтримала погляди Лютера, але й активно долучилася до захисту ідей Реформації. Ким же була ця жінка, яку німецький теолог Людвіг Рабус назвав у своїй «Історії мучеників» (1572) «баварською Юдит»?

Аргула народилася в аристократичній родині Бернардина фон Штауфа та Катерини фон Терінг.

Це була велика родина: Аргула мала сімох братів та сестер, кожен з яких, як і вона сама, отримав незвичне ім'я на честь одного з героїв циклу легенд про короля Артура. Так батьки бажали підкреслити своє шляхетне походження та соціальний статус. Однак члени родини фон Штауф відрізнялися не лише дворянським родоводом, це була надзвичайно освічена та благочестива сім'я. Традиції домашньої освіти чоловічої половини фон Штауфів доповнювалися навчанням в університеті Інгольштадта, з яким у родини довгий час були дуже тісні стосунки.¹ Однак і дівчаток заохочували до читання та поглиблення власного благочестя. На свій десятий день народження Аргула отримала від батька в подарунок копію Коберберзької Біблії німецького перекладу, зробленого 1483 року. Біблію Аргула, як і її мати, вивчала протягом усього свого життя, поглиблюючи знання Писання.

Для здобуття подальшої освіти та необхідних соціальних навичок 15-річну Аргулу спорядили до мюнхенського двору королеви Кунігунди, сестри імператора Священної Римської імперії німецької нації Максиміліана I. Саме там дівчині вдалося не лише познайомитися та заприятелювати з елітою німецького суспільства – аристократами та інтелектуалами, але й, що визначило багато в чому її духовний шлях, з Йоханом фон Штаупцієм, наставником Мартіна Лютера.² Штаупіц уже на той час був переконаним антиклерикалістом, виступав проти схоластичного підходу до питань теології та стверджував, що Бог є передусім Любов, а не грізний Суддя, як

зазвичай вважали в пізньосередньовічну епоху. Його праця «Про любов Бога» (1518), де акцент ставиться на Духові, а не на букві, на заслугах Христа, а не на власних, а також різко критикуються забобони, вочевидь, була одним із джерел натхнення для Аргули та сприяла її швидкому переходу на бік Лютера.³

«Чорна смерть», чума, яка на той час неодноразово спустошувала міста Німеччини, не минула і родини Аргули. У 1509 році вона втратила батька й матір. Її дядько Ієронім фон Штауф узяв опіку над дівчиною, проте і його доля склалася непросто. У 1516 році Ієроніма стратили за звинуваченням у державній зраді. Аргула залишилася сама, і найкращим рішенням для неї був шлюб – вона вийшла заміж за Фрідріха фон Грумбаха, баварського землевласника, який походив з франконських рицарів. Спочатку їхній шлюб здавався вдалим, чоловік отримав посаду адміністратора земель герцога Людвіга в Альтмюталі, а Аргула взялася за облаштування сімейного побуту в Дітфурті.⁴ Згодом на її плечах опинилися, як і в дружини Лютера, усі господарські клопоти та турботи про дітей. Проте після початку Реформації, коли вона, ознайомившись із тезами та памфлетами Лютера, прийняла нове вчення, у сім'ї почалися незгоди. «Чоловік переслідує християнина в мені», – так Аргула написала в листі до свого родича Адама фон Терінга,⁵ і нам залишається лише здогадуватися, якими болісними були для жінки ці конфлікти.

Довгий час Аргула залишалася мовчазною послідовницею ідей Лютера, вдовольняючись трактатами й памфлетами лідера Реформації та його соратників, котрі змогла отримати в провінційному Дітфурті. Як потім вона сама стверджувала, їй вдалося прочитати всі реформаційні твори, надруковані німецькою мовою⁶ (глибокі знання латини залишалися привілеєм чоловіків з університетською освітою). Двома головними посередниками між Аргулою та осередками Реформації стали Андреас Осіандер, видатний лютеранський проповідник з Нюрнберга, та Арзацій Зеєхофер, студент баварського університету Інгольштадта, який певний час здобував освіту в університеті Віттенберга.

Можливо, нам би не вдалося дізнатися про палку відданість Аргули фон Грумбах справі Реформації, якби не скрутна ситуація, у якій опинився один з її помічників – Арзацій Зеєхофер, якого теологи університету Інгольштадта звинуватили в ересі. У 1521 році Зеєхофер навчався у Віттенберзі та належав до товариства Меланхтона та Карлштадта, тому не дивно, що після його прибуття до університету Інгольштадта, де працював Йоган Екк, опонент Лютера на Лейпцизькому диспуті

1519 року, юнак опинився під пильним наглядом. У грудні 1522 року в будинку Арзація було вчинено обшук і знайдені реформаційні трактати, після чого його тричі ув'язнювали.⁷ Завдяки втручання батька хлопець уникнув долі лютеран у Нідерландах, які були спалені живцем того ж року, і єдиною умовою залишилося публічне зречення лютеранських ідей. 7 вересня 1523 року Зеєхофер публічно зрікся зі слізьми на очах, і його відіслали до монастиря Етталю. Припинення та переслідування Арзація обурило Аргулу, і вона наважилася публічно захищати ідеї, котрі до того часу прийняла всім серцем.

Уже 20 вересня 1523 року Аргула надіслала відкритого листа до теологів університету Інгольштадта, у якому засуджувала вчинену ними розправу над студентом та закликала до публічного диспуту з нею. «Чи не соромно вам, що Зеєхофер має зректися всіх творів Мартіна, котрий переклав німецькою мовою Новий Завіт, точно за текстом? Це означає, що у Святому Письмі, Посланнях та Діяннях апостолів ви вбачаєте ересь... Нехай Господь дасть мені можливість говорити до вас у присутності трьох князів та всієї спільноти [міста]».⁸

Сміливість Аргули вступити в публічну дискусію з теологами Інгольштадта не залишилася непоміченою, хоч ніхто з них не наважився відповісти їй прямо: так, у грудні 1523 року професор Хауер виголосив низку проповідей, де рішуче звинувачував «дочок Єви», «злісних нерозумних еретиків», маючи на увазі, вочевидь, саме Аргулу.⁹ Адже в той же час викладачі Інгольштадтського університету писали до князя, благаючи вгамувати її та заборонити їй друкувати нові листи.¹⁰ Суспільство ж у ті часи підтримувало здебільшого обурених теологів, не стільки поділяючи їхні релігійні погляди, скільки через стаття Аргули. Жінки, за їхнім глибоким переконанням, мали лише займатися господарством та зберігати мовчання в чоловічих справах, якими вважалися політика та теологія. Аргула ж не визнавала обмежень, які накладала на неї жіноча стаття, апелюючи до переважної традиції біблійних пророцтв та винятковості тодішньої ситуації: «Однак я відмовилася від свого бажання [навчати]. Павло-бо говорить у Першому посланні до Тимофія: "Жінці навчати не дозволяю... але хай перебуває в мовчанні". Та зараз я не бачу жодного чоловіка, який би хотів та міг проголошувати, тому я змушена, адже сказано: "Кожного, хто визнає Мене..."».¹¹

Потім образ та початок переслідувань – через діяльність Аргули її чоловіка звільнили з посади – не змусили жінку відступитися. Вона друкувала нові листи, де стверджувала: «Усе, що я вам написала, – це

не жіноча балаканина, але слово Господнє; і я пишу як член християнської Церкви, яку не подолають і ворота пекла...».¹² Її безстрашність вразила самого Лютера, який неодноразово підтримував та захищав Аргулу в листах: «Вона атакувала університет Інгольштадта, який змусив зректися одного юнака – Арзація Зеєхофера. Її чоловіка, що поводився з нею як тиран, позбавили посади. Його реакцію ти можеш сам уявити.

Аргула одна серед цих нападників, проте стійко тримається віри, хоч, як вона зізнається, і не без внутрішнього трепету. Вона є винятковим знаряддям Христа».¹³ Винятковий статус Аргули в реформаційному русі підкреслює і той факт, що вона кілька разів була присутня на рейхстагах – у Нюрнберзі (з 24 листопада 1523 року до 18 квітня 1524 року), у Регенсбурзі (27 червня 1524 року), а також на Аугсбурзькому рейхстазі 1530 року, де навіть організувала зустріч Філіпа Меланхтона та Мартіна Буцера, бажаючи примирити протестантів у питанні сутності Таємної Вечері.¹⁴

Нам поки що мало відомо про період її життя після 1530 року – навіть дата її смерті залишається дискусійною. Проте знаємо завдяки міським архівам Нюрнберга, що Аргула до самої смерті не полишала надії на перемогу Реформації в Баварії, до чого докладала значних зусиль: незважаючи на встановлену заборону, розповсюджувала протестантську літературу, організовувала протестантські служби в будинках, правила похоронні служби, за що її заарештовували, але відпускали, з огляду на вже поважний вік.¹⁵

Аргула фон Грумбах, ще з дитинства плекаючи любов до Писання, залишилася йому вірною до кінця життя.

Про себе вона завжди говорила: «Мене називають послідовницею Лютера, але я не є нею. Я була хрещена в ім'я Христа, і це Його я сповідаю, а не Лютера. Але я визнаю, що Мартін також, будучи добрим християнином, сповідує Його. Нехай Господь нам допоможе ніколи не зректися цього, навіть якщо ми стикатимемося зі зневагою, образами, ув'язненнями, колуванням та навіть смертю. Нехай Бог допоможе та дасть змогу всім християнам вистояти у цьому».¹⁶

Стефанія Ковбасюк,
кандидат історичних наук

¹ Matheson P. Argula Von Grumbach: A Woman's Voice in the Reformation. – A&C Black, 1995. – P. 11.

² Russel P.A. Lay Theology in the Reformation: Popular Pamphleteers in Southwest Germany 1521-1525. – Cambridge University Press, 2002. – P. 191.

³ Matheson P. Argula Von Grumbach: A Woman's Voice in the Reformation. – A&C Black, 1995. – P. 12.

⁴ Matheson P. Argula von Grumbach: Eine Biographie. – Vandenhoeck & Ruprecht, 2014. – P. 58-59.

⁵ Stjerna K. Women and the Reformation. – John Wiley & Sons, 2011. – P. 74.

⁶ Ibid. – P. 74.

⁷ Kirchmeier B. Argula von Grumbach: Eine bemerkenswerte Frau in der Reformationszeit. – GRIN Verlag, 2009. – P. 4-5.

⁸ Matheson P. Argula Von Grumbach: A Woman's Voice in the Reformation. – A&C Black, 1995. – P. 89.

⁹ Ibid. – P. 19-20.

¹⁰ Kolde T. Arsacius Seehofer und Argula von Grumbach // Beiträge zur bayrischen Kirchengeschichte. – 1905. – No. 11 – P. 97.

¹¹ Bradstock A., Rowland C. Radical Christian Writings: A Reader. – London: John Wiley & Sons, 2008. – P. 71.

¹² Matheson P. Argula Von Grumbach: A Woman's Voice in the Reformation. – A&C Black, 1995. – P. 90.

¹³ Bainton R.H. Women of the Reformation in Germany and Italy. – Academic Renewal Press, 2001. – P. 106.

¹⁴ Stjerna K. Women and the Reformation. – John Wiley & Sons, 2011. – P. 89.

¹⁵ Ibid. – P. 82.

¹⁶ Lindberg C. The European Reformations Sourcebook. – Wiley Blackwell, 2014. – P. 56.

КОЛИ БІЛЬ ПРОТВЕРЕЖУЄ

Сім'я, діти, батьки, любов... Як часто ми не цінуємо ці подаровані Богом благословення. І часом Він, аби навчити нас цінувати все це, дозволяє нам пережити біль, який протверезує.

Так сталося і в моєму житті.

Зі студентських років я мріяла мати власне житло. І коли, вже заміжньою, завагітніла другою дитиною, вирішила наполягти на своєму, до того ж заявила про це мамі категорично. Вона дала згоду, але зволікала з варіантами, оскільки хотіла вирішити це питання мудро. А мені було все одно, де і як ми житимемо, аби швидко роз'їхатися, тому я дуже сердилася на маму.

Якось за тиждень до пологів я вийшла на балкон, щоб розвісити білизну. Стала на табурет – і раптом чітко відчувала в собі голос, що спонукає помститися всім за небажання виконати мою волю. Я вже уявила собі, як усі будуть ридати за мною. Однак прозвучав і інший голос, який умовляв мене не робити цього, а оцінити життя та почуття рідних.

Я все-таки вирішила прислухатися до першого голосу. Оскільки балкон був зашкленним, я, стоячи на табуретці, із силою вдарила по склу, щоб розбити його й випасти назовні. Почувся дзвін скла, і гострий біль обпік руку. Скло не випало повністю, і я залишилася на балконі. Рука була розрізана майже до кістки. Кров бризнула струменем. Я навіть нікого не кликала, просто затиснула іншою рукою те місце, звідки струменіла кров. І раптом я протверезіла. Сподівалася, що піду

з життя, так і не відчувши болю. Утім, усе склалося інакше. Я усвідомила, що заподіюю зло не лише собі, а й своїм близьким. Я була дуже налякана тим, що сталося. Тепер мені здається, що я пережила ті ж самі відчуття, які пережили Адам і Єва, вчинивши те, що Бог не дозволяв їм робити.

Мама дуже злякалася. Мене відвезли до травмпункту, де я дізналася, що пошкоджені судини та нерв. Потрібна була операція, щоб їх відновити.

Знесилена від болю, я сиділа, чекаючи своєї операції і усвідомлюючи наслідки своїх дій. До цього я ніколи ні на що не хворіла й навіть не замислювалася над тим, яке це благословення мати міцне здоров'я. Я його не оцінила. У ці довгі години болю почала усвідомлювати ту зовнішню злу силу, що діяла в мені, штовхаючи на помсту. Тоді я ще не знала Бога, але Господь знав, що я зможу якось відгукнутися на Його заклик. Слава Богу за Його милість до мене! У мене залишився жажливий шрам, котрий нагадує мені про велику боротьбу між Богом і дияволом за моє життя та моє серце. Коли через місяць мені зняли гіпс, накладений відразу ж після операції, я плакала гіркими слізьми, усвідомлюючи, що буду все життя бачити видимий наслідок мого безглуздя.

Як би складно не було, знайте, що Бог вас любить і готовий допомогти, пам'ятайте про Його шрами на долонях через вас і мене.

Вікторія Романенко

МЕТЕЛЬ

Метель. Уныло вьюга воет.
Заваял снег твое окно.
От бурь житейских сердце ноет,
И в нем, и в комнате темно.

И только весело в камине
Горит и вьется огонек,
Тебе бросая на чужбине
О милой родине намек.

И с грустью греясь у камина,
Ты вспомнил милый уголок –
Из детства раннего картина,
Родимый край, что так далек...

Невольно вспомнил ты, что было,
Что смыто жизненной волной,
Что взяли время и могила,
Что ныне стало лишь мечтой.

Тогда ты строил планы жизни,
Тогда ты жил, страдал, любил
Среди степей твоей отчизны,
Где ныне ряд родных могил...

И, долго сидя так в унынье,
Ты не заметил, как погас
Последний уголек в камине
И наступил полночный час.

И стало холодно и страшно,
Лишь вьюга злилась за окном...
И под напев ее ненастный
Забылся ты последним сном.

Ты умер, будучи обманут
О счастье радужной мечтой,
Увял, как травы в поле вянут
Осенней позднею порой.

Ты не хотел знать Иисуса,
Ты не внимал Его словам
И среди житейского искуса
Шел слепо вслед своим страстям!

И так ты дожил до могилы
И умер здесь, в краю чужом,
Забывший, дряхлый и унылый,
Перед потухшим очагом...

Хотел бы юности беспечной
На высший жребий указать,
Чтоб им в их жизни быстротечной
Конца подобного не знать.

Мой юный друг! Пока ты молод,
Всю жизнь свою Христу отдай!
Греха и злобы лютой холод
Ты в клетки сердца не впускай!

Поверь, тогда уж будет поздно,
Когда Господь закроет дверь!
Подумай, юноша, серьезно,
Склонись пред Господом теперь!

Г. Товстик

УСПІШНА ПРОТИДІЯ

Тож підкоріться Богові, протидійте дияволу, і він утече від вас (Якова 4:7).

Деякі люди бездумно піддають себе небезпеці та спокусам, так що вийти з них неушкодженими й неопоганеними їм може допомогти тільки Боже чудо. Такі самовпевнені вчинки не до вподоби Богові. Спаситель світу зустрів твердою відмовою пропозицію сатани кинути донизу з наріжника храму. Стародавній ворог процитував Божу обітницю як запевнення, що Христос без побоювань може це зробити, поклавшись на силу обітниці. Ісус відповів на спокусу словами з Писання: «Ще написано: Не спокушуватимеш Господа, Бога твого». Подібним чином сатана, виправдовуючи свої ідеї Писанням, спонукає людей йти туди, куди Бог їх не посилає.

Дорогоцінні Божі обітниці дані не для того, щоб утверджувати людину в самовпевненості, і не для того, аби покладатися на них, коли вона бездумно наражає себе на небезпеку... Від нас як

від Божих дітей вимагається зберігати постійність нашого християнського характеру. Ми маємо виявляти розважливість, обережність та покірність. Ми в жодному разі не повинні поступатися принципами.

Наша безпека в тому, щоб не давати місця дияволу, бо мета його спокус одна – заподіяти нам зло і завадити покладатися на Бога. Він прикидається чистим ангелом, щоб власними оманливими спокусами замаскувати свою підступність таким чином, аби ми не розпізнали його хитрощів.

Чим більше ми піддаємося, тим сильніше впливає на нас його обман. З дияволом небезпечно сперечатися або вести переговори.

Адже після кожної нашої поступки йому він вимагатиме більшої. Наше єдине спасіння – рішуче відкинути першу спокусу до самовпевненості. Завдяки заслугам Христа Бог дарував нам благодать, достатню, аби протистояти сатані і бути більш ніж переможцями. Наш

успіх – у протидії. «Протидійте дияволу, і він утече від вас».

Протидія має бути твердою і непохитною. Ми втрачаємо все, що здобули, якщо протидіємо сьогодні тільки для того, аби поступитися завтра.

БЕНДЖАМІН ФРАНКЛІН

Сьогодні портрет Бенджаміна Франкліна є найпопулярнішим у всьому світі! Але мало хто знає, що Бенджамін Франклін, на відміну від інших осіб, зображених на американських купюрах, не був президентом Сполучених Штатів, ніколи не навчався в університеті й навіть не закінчив початкової школи! То чому ж йому було надано такої честі?

Бенджамін Франклін народився 1706 року в Бостоні в багатодітній родині. Його батьки були дуже релігійними й дотримувалися суворих пуританських принципів. У той час освіта не була обов'язковою, тому його

однолітки, як правило, не ходили до школи. Але батьки Бена хотіли прокласти шлях у життя своєму синові й тому записали його до місцевої школи в Бостоні.

Коли Бен навчався у третьому класі, вчителька дала йому листа, пропросивши передати його батькам. Прийшовши додому, хлопчик віддав його своїй мамі. Розпечатавши листа, мама почала читати вголос: «Дорогі батьки, ваш син Бен настільки розумна й обдарована дитина, що навчання в нашій школі є низьким рівнем для його знань. Тому я рекомендую вам перевести його на домашнє навчання, оскільки Бенджамін – справжній геній!»

З того часу Бен був на домашньому навчанні, а у вільний час він допомагав своєму батькові в сімейному бізнесі – робити мило. Коли Бенджаміну було 16 років, його зведений брат узяв юнака на роботу в редакцію «Бостонської газети». Бону подобалося писати свої статті, але старший брат не сприймав серйозно його творів і відмовився їх друкувати. Однак Бен вдався до хитрощів і продовжив писати, тільки вже псевдонімом Місіс Сайленс (англ. silence – «тиша» «мовчання»), анонімно надсилаючи статті до редакції.

Перша газета, у якій було надруковано твір Місіс Сайленс, викликала фурор у Бостоні, тому кожен хотів дізнатися, у кого ж такий талант. Але через півроку брат дізнався, що ці статті пише Бен. Він розсердився на нього й вигнав з роботи. Після цього Бенджамін вирішив утекти від своєї сім'ї й вирушити до Пенсільванії.

Після прибуття до Філадельфії Бенджамін Франклін почав займатися самоосвітою. Він купив багато книг для читання й навчання. У той час книги були дуже дорогими, тому не кожен міг дозволити собі мати вдома хорошу бібліотеку. Усвідомлюючи важливість знань і маючи величезне бажання змінити суспільство, Бен створив пункт, куди кожен міг прийти й обміняти свою книгу на іншу. Це і поклато початок системи бібліотек в Америці. Читаючи книги та проводячи власні спостереження, Бенджамін почав писати теоретичні праці та проводити експерименти з електрикою. Він перший довів, що блискавка – це енергія. Бенджамін також придумав громовідвід і таким чином врятував життя тисячам своїх сучасників.

За все своє життя він зробив сотні відкриттів (найголовніше це, звичайно ж, вивчення атмосферної електрики), відкрив кілька університетів,

намалював на карті течію Гольфстрім і навіть винайшов ласті!

Одного разу після сильної пожежі у Філадельфії у Бенджаміна з'явилася ідея організувати корпус волонтерів, які будуть завжди на сторожі в разі пожежі. Так з'явився Union Fire Company – прототип сучасних пожежних станцій.

І весь цей час Франклін продовжував випускати свою газету, яка з часом стала найпопулярнішою газетою в американських колоніях.

Коли в Америку приїхав відомий євангеліст Джордж Уайтфілд, то Бен посприяв тому, що сьогодні відоме як Перше велике пробудження. Він був великим шанувальником проповідей Уайтфілда, тому друкував графік виступів проповідника, допомагаючи йому збирати величезні натовпи людей. У середньому одночасно 20 тисяч осіб збиралися на служіння. Це пробудження завдяки мас-медіа швидко поширилося на всі колонії Нової Англії.

А коли розпочалася війна за незалежність, Бен став одним із засновників нації та взяв участь у написанні Конституції.

І за всі ці заслуги зображення Бенджаміна Франкліна помістили на найпрестижнішу купюру у світі – 100\$.

Уже в похилому віці Бен випадково знайшов той самий лист, який багато років тому він приніс зі школи своїм батькам. Франклін вирішив прочитати його: «Дорогі батьки, ваш син Бен – дуже слабкий учень. Він відстає в розвитку. У нього немає майбутнього в освіті, тому йому не місце в нашій школі. Переведіть його, будь ласка, на домашнє навчання».

Ройс і Роллс

Один із секретів успіху – це сила партнерства.

Мене завжди надихає, коли я бачу, як люди об'єднуються навколо ідеї. Вони такі різні, але з однаковими думками та бажанням творити. Знову й знову я бачу силу єдності в несхожості, і це неймовірно надихає.

Так надихнула мене й історія створення автомобіля «Роллс-Ройс».

Стюарт Ройс народився в сім'ї мельника. З 10 років він був змушений сам заробляти на життя, залишивши школу. Це не завадило юному Стюарту серйозно займатися самоосвітою. Самотужки він вивчив математику, письмо, іноземні мови. Особливе завзяття юнак виявляв до електромеханіки, тому, коли підріс, він влаштувався помічником в електричну компанію.

Змалку Стюарт Ройс визначив для себе три основні принципи:

- самоосвіта та самодисципліна;
- відкладання грошей на власну справу;
- бажання багато працювати, освоюючи улюблене ремесло.

У 19 років він відкрив власну справу й почав виготовляти електроприлади. Минуло ще кілька років, і Стюарта Ройса знала вся Велика Британія як видатного інженера. За його кресленнями конструювали крани, на яких працювали ще сто років після випуску. До кінця життя Ройс самостійно перевіряв усі креслення, чим би він не займався і скільки б людей у нього не працювало. Делікатний у роботі, він став успішним.

У ті часи, понад 100 років тому, в Європі були популярні французькі автомобілі. Один з таких купив собі і Ройс. Однак він був настільки розчарований якістю, що вирішив розібрати машину. Стюарт Ройс хотів, щоб автомобіль їхав тихо й плавно. І він досяг бажаного результату. Усе, чого йому не вистачало, – це партнера, котрий прославив би його винахід на весь світ. І тоді з'явився Чарльз Роллс – протилежність Стюарту Ройсу. Чарльз був людиною багатого й витрачав своє життя та гроші на гонки. Він любив автомобілі та мріяв володіти компанією з виробництва розкішних високошвидкісних автомобілів.

Ройс і Роллс стали партнерами. Стюарт Ройс залишався вірним принципам свого життя й продовжував створювати нові речі. Він також став відомим на весь світ завдяки винаходу потужних авіаційних моторів.

Ось історія двох різних людей, які зуміли розгледіти таланти один в одному й об'єднати їх в одній справі. Вони обидва любив те, чим займалися, але любили по-різному.

Ким би ви не були: спеціалістом, менеджером, підприємцем, – будьте лідером. Рухайтесь до своєї мрії та знаходьте талановитих людей, з якими ви зробите значно більше.

Л. К.

МОЛИТВА

Катехіт, учитель Закону Божого, запитав у дітей, чи моляться вони ввечері.

– Скажи мені, ти молишся ввечері?

– Так, звісно.

– А вранці молишся?

– Ні!

– А чому?

– Тому що вдень я нічого не боюся.

Дуже часто тільки страх змушує нас молитися. Це принижує нас. Молитва, постійна та щира, неважливо якою мовою сказана, підноситься до Того, Хто чекає не неї, слухає та посилає відповідь.

ТВ-програма на січень (01.01 – 07.01)*

НЕДІЛЯ
1 січня

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – 1 життя
08:20 Guten morgen
08:30 Сила одного
09:00 Так промовляє Біблія
09:30 ...є Любов
10:00 Малюваки
10:20 Мозаїка батьківства
10:40 Диагноз: здоров'є
11:00 Народ Біблії: вчора, сьогодні, завтра
11:40 Готовим вместе
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:30 Музична скринька
14:10 ЛоМастер
14:30 Стиль жизни
15:00 Малюваки
15:20 Біблія продовжує говорити
15:50 Сила одного
16:20 Дорогами християнства
17:00 ДЖЕМ
18:00 Стиль жизни
18:30 ...є Любов
19:00 Диагноз: здоров'є
19:30 Так чи інакше
20:30 Мозаїка батьківства
21:00 Вісті надії
21:30 День сьомой
22:00 Так промовляє Біблія
22:30 Музична скринька
23:10 Удивительные факты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Сила одного

ПОНЕДІЛОК
2 січня

06:00 Я и мой характер
06:20 Дорогами християнства
07:00 Дивовижні відкриття
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten morgen
09:00 Дивовижні відкриття
10:00 Сила одного
10:30 Мессия: объективные доказательства
11:00 Дивовижні відкриття
12:00 По ту сторону поиска
12:30 Грани музыки
13:10 День сьомой
13:40 О чем говорят женщины
14:00 Малюваки
14:20 ДЖЕМ
15:10 Мессия: объективные доказательства
15:40 Диагноз: здоров'є
16:00 Удивительные факты
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Так чи інакше
18:30 По ту сторону поиска

19:00 Є проблема
19:30 Мессия: объективные доказательства
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:10 Детонация
21:40 Вопрос служителю церкви
22:00 В контексті
23:10 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в храме на Подоле

ВІВТОРОК
3 січня

06:00 ЧП+
06:15 Познаем истину
07:00 Дивовижні відкриття
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten morgen
09:00 Дивовижні відкриття
10:00 Диагноз: здоров'є
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Дивовижні відкриття
12:00 По ту сторону поиска
12:30 Грани музыки
13:00 Мессия: объективные доказательства
13:30 Біблія продовжує говорити
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Дорогами християнства
15:00 ...є Любов
15:30 Вопрос служителю церкви
15:50 Вісті надії
16:10 Є проблема
16:40 ЧП+
17:00 В контексті
18:00 По ту сторону поиска
18:30 Детонация
19:00 О чем говорят женщины
19:30 Храмовые праздники
20:20 Стиль жизни
20:50 Вечірні історії
21:00 Удивительные факты
22:00 Сила одного
22:30 Є проблема
23:00 Храмовые праздники
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Біблія продовжує говорити

СЕРЕДА
4 січня

06:00 В контексті
07:00 Дивовижні відкриття
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten morgen
09:00 Дивовижні відкриття
10:00 Храмовые праздники
11:00 Дивовижні відкриття
12:00 По ту сторону поиска
12:30 Грани музыки
13:10 ДЖЕМ
14:00 ЧП+

14:20 Народ Біблії: вчора, сьогодні, завтра
15:00 Мозаїка батьківства
15:20 Сила одного
16:00 Храмовые праздники
17:00 День сьомой
17:30 О чем говорят женщины
18:00 По ту сторону поиска
18:30 Грани музыки
19:10 Вісті надії
19:30 Дышите свободно
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 Вечірні історії
21:00 Дорогами християнства
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Так чи інакше
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Мессия: объективные доказательства

ЧЕТВЕР
5 січня

05:45 Богослужение в храме на Подоле
07:00 Дивовижні відкриття
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten morgen
09:00 Дивовижні відкриття
10:00 Ангели надії
11:00 Дивовижні відкриття
12:00 По ту сторону поиска
12:30 Грани музыки
13:10 Удивительные факты
14:10 Малюваки
14:30 Інша сторона
15:10 Народ Біблії: вчора, сьогодні, завтра
15:50 ЛоМастер
16:10 Дышите свободно
17:00 Вісті надії
17:20 Вопрос служителю церкви
17:40 ЛоМастер
18:00 Сила одного
18:30 Біблія продовжує говорити
19:00 По ту сторону поиска
19:30 Храмовые праздники
20:20 Є проблема
20:50 Вечірні історії
21:10 2Я – 1 життя
22:00 Так чи інакше
23:00 Храмовые праздники
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Так промовляє Біблія

П'ЯТНИЦЯ
6 січня

06:00 Guten morgen
06:10 Мозаїка батьківства
06:30 Біблія продовжує говорити
07:00 Дивовижні відкриття
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе

08:50 Guten morgen
09:00 Дивовижні відкриття
10:00 Храмовые праздники
11:00 Дивовижні відкриття
12:00 По ту сторону поиска
12:30 Грани музыки
13:00 2Я – 1 життя
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Так чи інакше
15:10 Познаем истину
16:00 Храмовые праздники
17:00 ДЖЕМ
18:00 Інша сторона
18:40 В контексті
19:30 Счастливой субботы
20:20 Мессия: объективные доказательства
20:50 Вечірні історії
21:00 Познаем истину
22:00 Удивительные факты
23:00 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Інша сторона

СУБОТА
7 січня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
07:50 Так промовляє Біблія
08:20 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
11:00 Сила одного
11:30 Богослужение в храме на Подоле
прямой эфир
12:50 Біблія, як вона є
13:00 Счастливой субботы
13:50 Біблія продовжує говорити
14:20 Музична скринька
15:00 Богослужение в храме на Подоле
16:30 Мессия: объективные доказательства
17:00 Є проблема
17:30 Вопрос служителю церкви
17:50 Народ Біблії: вчора, сьогодні, завтра
18:30 Інша сторона
19:20 Дорогами християнства
20:00 Так промовляє Біблія
20:30 День сьомой
21:00 Я и мой характер
21:20 Вопрос служителю церкви
21:40 О чем говорят женщины
22:00 Біблія продовжує говорити
22:40 Вісті надії
23:00 Сила одного
23:30 Мозаїка батьківства
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Так чи інакше

Вівторок
21:00

Кисть Мастера с
Нилом Скофилдом

в ефірі з 17 січня

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

НА МОБ.ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
bible.ua

HOPE.UA

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

23 грн*

Різдвяний концерт
«Ясли — Крест — Корона»

Дитячий ансамбль «Вдохновение» –
«Что за благодать на землю пришла!»
О. Крупська, О. Куриляк –
«День Рождества». Е. Проценко,
О. Черкасова – «Снег идет».
З. В. Ілющенко, Т. Скрипкар – «Святая
ночь». О. Козунь – «Тихая ночь».

Мова: російська

23 грн*

Хор «Laudamus»
Різдвяний концерт
у Києві

Художній керівник і диригент -
Еліта Соколовська.
Також у концерті беруть участь
Камерний хор Церкви адвентистів
сьомого дня і Київський
симфонічний оркестр.

Мова: російська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

ПН
14:00
ПОВТОР
НД 10:00

ПОКЛИКАННЯ ДЛЯ БАБУСІ

В одному селі жили бабуся й дідусь. Дітей вони не мали, але весь вік прожили, як кажуть, душа в душу. Однак настав час, коли дідусь помер, а бабуся залишилася сама, тримаючи й надалі в господарстві дві корови. Одного разу через село йшов юнак і попросився до бабусі на нічліг. Старенька радо зустріла гостя, за вечерею вони розговорилися із хлопцем, підняли тему про покликання. Бабуся розповіла про своє нелегке життя, про роки війни й важку працю. Юнак, слухаючи її, запитав: «Ви прожили важке життя, напевно, зараз настав час трохи відпочити. Та коли я заходив до вас, то помітив, що сусіди пригнали вам дві корови з пасовища. Навіщо вони вам? Ви живете сама...». Бабуся відповіла: «Я не сама. За пагорбом живе багатодітна сім'я, тому й допомагаю їм молоком і сметаною. А далі по вулиці живе вдова із двома малими діточками, а там – інвалід... Я кожного ранку несу молоко тим, хто потребує. Тому буду тримати корів, доки зможу, адже доки я комусь потрібна, доти я не буду сама».

Минав час, а той чоловік часто згадував добру бабусю. Говорячи про покликання, він завжди ставив її за приклад.

Іноді покликання не потрібно шукати у великих ідеях чи справах. Варто озирнутися довкола й подумати, що ми могли б зробити для ближніх, використовуючи те, чим обдарував нас Господь.

ГОД

Год ушел, но нам оставил много В памяти приятно-дорогого. Правда, мы и горькое вкушали В дни сомнений, скорби и печали.

Все во благо тем, кто любит Бога: Тишина, внезапная тревога... Счастлив тот, кто испытал и знает, Что Господь Своих не оставляет!

Любовь Карманская

«СПАСИБІ, ДЯДЕЧКУ!»

Ось і проминув ще один рік. Влад вийшов з вагона метро, і натовп, наче хвилею, підняв його нагору, у гущу нічного міста. Шкутильгаючи, він підняв комір пальто й повільно вдихнув холодне грудневе повітря. Влад по-справжньому любив Новий рік. Уся ця метушня нагадувала йому про дитинство.

Навіть тепер Влад відчував аромат ялинок та мандаринів. Здавалося, весь світ занурений у казку, якій немає кінця. Проте кінець усе ж настав. Він подорослішав, і веселий Дід Мороз виявився переодягненим татом, а мамині руки огрубіли від важкої праці. Та все ж Влад любив Новий рік і, як колись у дитинстві, чекав чогось неймовірного.

Усміхнувшись своїм роздумам, він на мить затримався біля красивої, прикрашеної новорічними вогнями вітрини дитячого кафе.

Раптом двері відчинилися, і звідти, немов маленькі різноколіорові пташки, "вибухнули" дві дівчинки з гарними кульками в руках. Слідом, ледь встигаючи, вийшли задоволені мами, ані на секунду не припиняючи своєї веселої розмови. За мить усі зникли за поворотом, і легке, ледь чутне зітхання змусило Владу обернутися. Дивно, проте позаду нікого не було. Але хтось же зітхнув!

Зітхання повторилося, і тільки тепер він зрозумів, що звук долинав знизу. Неподальк від Влада, присівши й сховавши руки в рукава потертої куртки, сиділа маленька дівчинка. Вона все ще дивилася туди, де кілька хвилин тому зникли веселі діти та їхні мами. Помітивши, що за нею спостерігають, вона сором'язливо опустила очі, і маленька прозора крапелька впала з бліді щок на білий сніг.

– Ти тут сама? Де твоя мама? – запитав Влад, підходячи ближче.

– А навіщо вам? Ви з поліції?

– Ні, я не з поліції. Я просто так питаю. Уже пізно, чому ти не вдома?

– А там до мами прийшли... – дівчинка сумно відвела очі. – Мама сказала, щоб я їм не заважала розмовляти. Знаєте, – вона довірливо подивилася на Владу, – коли вони нап'ються, то так голосно кричать... Мені тоді стає дуже страшно. А тут спокійно й цікаво. Люди такі веселі, усміхаються. Тільки холодно і їсти хочеться. А додому не можна, доки всі не підуть.

– Може, заїдемо в кафе. Я тут ніколи не був. Тут має бути щось цікаве. Не боїшся мене? – він простягнув дівчинці руку.

Дівчинка подивилася на Владу, нахмурила брови та, сором'язливо усміхаючись, вклала свою маленьку долоньку в його велику руку.

Бачачи, як вона їсть і яким щастям світяться її очі, він не міг стримати сліз і крадькома витирав їх, ховаючись за газетою. Чи можна виміряти, скільки любові й ласки втратила ця малеча з вини нерозумних, егоїстичних дорослих, які пропивають її дитинство?! Поглянувши на задоволене, забруднене кремом від тістечка личко, Влад мимоволі усміхнувся.

– А хочеш піти до мене в гості? У мене вдома стоїть висока ялинка. І мама буде дуже рада такій милій гості.

Дівчинка замислилася, витираючи рот рукавом куртки.

– Хочу! Моя мама все одно мене не шукатиме. Вона прокинеться лише завтра... А собака у вас є?

– Ні, але є величезний сірий кіт Васька.

– Ой, котик! Це навіть краще. Вони такі милі! – зістрибнувши з високого

стілця на підлогу, дівчинка взяла Владу за руку й вичікувально зазирнула в очі.

– Ідемо?

– Ідемо!

Вони крокували засніженим нічним містом, і великі сніжинки засипали їхні сліди. Мама Влада відчинила двері й здивовано підняла брову. Той у відповідь знизав плечима й усміхнувся.

– Ось моє чудо, мамо. Воно хоче помитися й лягти спати!

Засинаючи в чистій постелі, дівчинка зі щасливою усмішкою взяла його за руку.

– Дякую, дядечку! Я так хотіла, щоб сьогодні Бог зробив мені подарунок. І Він подарував мені вас!

Тая Омельченко

ПРОСТІ ВІДПОВІДІ НА СКЛАДНІ ЗАПИТАННЯ

Який учитель найкращий? – Страждання.

Який учитель найгірший? – Насолода.

Яке вміння найрідкісніше? – Уміння віддавати.

Яке вміння найкраще? – Уміння прощати.

Яке вміння найважче? – Уміння мовчати.

Яке вміння найважливіше? – Уміння запитувати.

Яке вміння найпотрібніше? – Уміння слухати.

Яка боротьба найнебезпечніша? – Фанатична.

Яка звичка найнеприємніша? – Сварливість.

Яка звичка найшкідливіша? – Балакуєність.

Яка людина найстійкіша? – Та, яка здатна осягнути Істину.

Яка людина найвразливіша? – Та, яка вважає себе найсильнішою.

Яка людина найрозумніша? – Та, яка стежить за своїм серцем.

Яка людина найбільш бідна? – Та, яка найбільше любить гроші.
Яка людина найближча до Бога? – Любляча і милосердна.
Яка людина найсильніша? – Та, яка перемогла саму себе.

Симеон Афонський

КУДИ НЕСЕ МЕНЕ РІКА ЖИТТЯ? ■

Здавалося б, ще нещодавно ми з вами очікували початку нового тисячоліття. Однак відтоді минуло вже шістнадцять років. Як швидко вони промайнули! Як багато змінилося! Та багато чого залишилося незмінним. Розпочався новий рік! Що він нам принесе?

Існує наука, яка частково відповідає на ці запитання. Неупереджена статистика передбачає, скільки очікувати в новому році смертей, скільки весіль, і кількість новонароджених і хворих. Учені, знаючи статистику минулого,

сьогодні з відносною точністю передбачають майбутнє! І це не дивно. От якби якийсь особисте відкриття... Що цей рік принесе особисто для мене? У якій графі статистики опинюся я?

Спробуймо проаналізувати свою статистику та відповісти на запитання: куди несе мене ріка життя? Чи є в мого нестримного руху мета і чи справді вона важлива? Якщо в моєму житті все залишиться так, як і раніше, то чи радітиму я із цього? А якщо стануться раптові зміни, то чи готовий я зустріти їх?

Міфічний епос розповідає нам про персонажа на ім'я Сізіф. Він відомий тим, що котив на гору камінь, який, шойно досягаючи вершини, знову скочувався вниз. І Сізіфові доводилося починати все знову. Звідси й походить крилатий вислів «сізіфова праця», що означає важку, нескінченну та безрезультатну роботу. Чи знайоме вам почуття, коли справа, якій ви віддаєте свої сили та час, виявляється безглуздою? А можливо, ця справа руйнує ваше життя та життя ваших близьких, роблячи вас нещасними? Що говорить вам статистика вашого життя? Скільки відсотків вашого часу, скільки джоулів вашої енергії витрачаються даремно? Чи принесе цей новий рік зміни? Та й що можна змінити?

Пам'ятайте: зміни можливі завжди! Адже одна з прекрасних граф статистики свідчить про зростання кількості людей, які приймають Ісуса Христа як свого особистого Спасителя! Багато

людей у нашій країні, залишаючи помилкові погляди, відкривають можливість для дивовижних змін! Адже правильний погляд на світ і на життя докорінно змінює наше ставлення до всього.

Розуміння, що наш світ має Автора, Творця, відкриває нам шлях до сенсу життя. Віра в люблячого Бога, у можливість позбутися почуття провини за «безцільно прожиті роки» відкриває шлях до перемоги над смертю! І хто залишиться байдужим?!

Дорогі друзі! Про це пишуть у християнських газетах, про це звіщають християнські радіостанції, це – ключова ідея християнського телебачення, про це говорять проповідники в церквах, про це ви почуєте від своїх знайомих віруючих: про прекрасну й неповторну євангельську звістку.

Ісус Христос веде Свою статистику. Число спасених зростає, і це не просто ті, кого захопила нова ідея! Розповіді тих, хто прийняв Ісуса Христа, – це свідчення змін, історії людей, котрі звільнилися від алкогольної та наркотичної залежностей, це досвіди про відновлення сімей і зруйнованих життів, про пошук сенсу життя!

У новому році ми бажаємо вам саме таких змін – змін на краще, прагнення до оновленого життя разом з нашим люблячим Небесним Отцем.

Нехай благословить вас Господь Ісус Христос!

Дмитро Малков

ШВИДКА ДОПОМОГА

При появі втоми звертайтеся: Матвія 11:28-30.

При появі життєвих переживань звертайтеся: Матвія 6:25-34.

При появі депресії звертайтеся: Псалом 27.

При появі гордості й надмірної самовпевненості звертайтеся: Псалом 18.

При появі душевної гіркоти звертайтеся: 1 Коринтян 13.

При появі незадоволення життям звертайтеся: Колосян 3:12-17.

При появі нерозуміння суті християнства звертайтеся: 2 Коринтян 5:15-19.

При появі невпевненості звертайтеся: Римлян 8:1-30.

При появі відчуття самотності звертайтеся: Псалом 138.

При появі небезпеки звертайтеся: Псалом 3, 90, 120.

При появі смутку звертайтеся: Івана 14.

При появі пригніченості звертайтеся: Римлян 8:31-39.

Якщо згрішили, звертайтеся: Псалом 50.

При появі сумнівів звертайтеся: Євреям 11.

При появі страху звертайтеся: Псалом 22.

При появі страху вночі звертайтеся: Псалом 4:9.

У випадку проблем на роботі звертайтеся: Псалом 126.

Під час подорожі звертайтеся: Псалом 120.

При зустрічі з озлобленістю звертайтеся: Івана 15.

При бажанні приносити добрі плоди звертайтеся: Івана 15.

При невпевненості в людях звертайтеся: 1 Коринтян 13.

При потребі підбадьорення звертайтеся: Ісуса Навина 1:5-9.

При потребі милосердя звертайтеся: Римлян 12.

При зраді та протидії звертайтеся: Псалом 26.

Для захисту від ворогів звертайтеся: Псалом 35.

При хворобі звертайтеся: Псалом 38.

При порожньому гаманці звертайтеся: Псалом 26.

УВАГА!

Усі лінії зв'язку з Небом працюють без вихідних і відкриті 24 години на добу.

Якщо все ж таки ви захочете зв'язатися безпосередньо з Оператором, звертайтеся: Єремії 33:3.

Щоденно зміцнюйте вашу віру!

СЕЗОН ПОДАРУНКІВ ■

Чи знайоме вам відчуття наближення свята, передчуття радісної події, в очікуванні якої ви рахуєте години й хвилини? Спочатку до неї залишається кілька місяців, потім тижнів, потім днів – і ось воно, прекрасне «завтра»!

До таких подій, безумовно, належать Новий рік і Різдво. Прикрашені вікна магазинів, радісні обличчя перехожих, веселі рекламні ролики захоплюють нашу увагу.

Прилавки, столи та вітрини рясніють яскравими іграшками, різнобарвним дощиком і безліччю святкової мішури. Ілюзія щастя, яке наближається...

Це час подарунків. Магазины пропонують величезний асортимент на будь-який смак і гаманець. Ось тільки не завжди просто зробити вибір. Найлегше купити подарунок для малюка, адже діти невибагливі й раді будь-якій новій забаві. З нами, дорослими, значно складніше!

Однак метушливі натовпи все одно копошаться серед прилавків і butikів. Вибирають, вибирають, вибирають... Адже робити сюрпризи в новорічну ніч – давня добра традиція. Це добре і приємно, а ще – так заведено.

Ми із задоволенням відзначаємо свята, шукаючи, чим би порадувати своїх близьких. Одні довго розмірковують над тим, яким має бути їхній подарунок; інші витрачають на нього багато грошей, а інші – часу. Хочеться, щоб наші прагнення були гідно оцінені й сюрприз видався вдалим, незабутнім і, можливо, навіть приємнішим за всі попередні. Ми фантазуємо, очікуємо, засмучуємося, й іноді вибір подарунка стає доволі складним завданням.

А все значно простіше. Не такі вже й потрібні нам, виявляється, дорогі презенти та милі дрібнички. Є речі, які не мають цінника, а тому безцінні.

Поруч із нами живуть самотні люди, які скучили за теплом людської

руки; безпритульні діти з очима, які благають про ласку та любов; наші чоловіки та дружини, спрагли уваги й турботи.

А виявляється: значно важливіше подарувати одне одному співчуття, допомогу, прощення, усмішку, любов. І зробити це сьогодні, зараз, цієї миті, не чекаючи слушної нагоди.

Банально? Ні... Реально! Тому що для когось «прекрасне завтра» може й не настати.

Євгенія Чернова

ЧИМ ЗАЙНЯТИСЯ З ДІТЬМИ ПІД ЧАС ЗИМОВИХ КАНІКУЛ

Святова метушня вже проминула, і тепер саме час замислитися, як порадувати дітей під час новорічних канікул. Найкраще провести ці дні весело, за спільними активними іграми, а не сидяти біля телевізора.

МАЛЮНКИ НА СНІГУ

Ксенія Дризлова, автор книги «Чудовий час: зима», пропонує здивувати дитину, запропонувавши помалювати на снігу!

На вулицю можна взяти звичайні фарби та пензлики й розфарбовувати невеликі ділянки щільного снігу, наприклад, на сніговиках.

Великі снігові ділянки зручно фарбувати за допомогою пульверизатора. Заздалегідь додайте у воду фарби або харчові барвники. У такий спосіб можна розфарбувати снігові фігури, сніг на кущах і гілках дерев.

Для малювання на снігу тонкими лініями знадобиться пластикова пляшка з отвором у кришці. А ще паличками (і будь-якими іншими природними матеріалами) можна викласти якийсь малюнок і забризкати його зверху фарбою з пульверизатора.

Коли ви приберете палички, залишиться білий малюнок на кольоровому тлі.

ЛЬОДОВІ ЗАБАВИ

Лід – прекрасний матеріал для творчості. Його потрібно приготувати заздалегідь. Заморожувати лід можна в морозилці, на відкритому балконі або просто на вулиці.

Стануть у пригоді будь-які не скляні форми, пластикові ємності з-під харчових продуктів, формочки для пісочниці, обрізані пластикові пляшки та коробки з-під соку, силіконові й алюмінієві форми для випічки, консервні банки, миски, пластикові стаканчики та навіть гумові рукавички.

Утворені шматочки льоду можна просто розглядати, перебирати, рахувати, розкладати за кольорами, кидати, розбивати, викладати з них візерунки й будувати вежі, скріплюючи їх водою.

З льоду можна виготовити цікаві прикраси для вулиці й зодягнути в них дерева поруч із будинком або дорогою до дитячого садка. Для цього в плоских формах заморозьте природні матеріали, кольорові кубики льоду, скляні кульки, намистини, черепашки, скибочки апельсина або лимона.

Також можна заморозити мереживні серветки, конфетти, різнокольорові паперові сніжинки або будь-які інші фігури. Не забудьте опустити у воду кінці ниточки або мотузки, за яку ви підвішуватимете прикраси.

КРИШТАЛЕВІ МИЛЬНІ БУЛЬБАШКИ

Якщо на морозі (від -7°C) надути мильні бульбашки, вони на ваших очах вкриються крижаними візерунками й перетворяться на кришталеву кулю. Чим нижча температура, тим швидше бульбашка замерзне. Ідеальна температура для кристалізації -5°C.

– Щоб прискорити процес, на мильну бульбашку можна опустити сніжинку або покласти її на сніг. Залежно від температури повітря бульбашки можуть вийти еластичними або крихкими.

– Видувати бульбашку можна через спеціальну трубочку, соломинку для коктейлю або через порожню кулькову ручку.

– Кришталевими мильними бульбашками можна прикрасити дерева та кущі поруч із будинком.

– Якщо температура для замерзання мильних бульбашок невідповідна, то можна спробувати зловити їх сачком або пограти в мильні бульбашки-пострибайки. Для цього достатньо одягти вовняні рукавички, від яких

бульбашки відскакуватимуть, замість того щоб лопатися.

СЛІДОПИТИ

Спостерігати за слідами тварин і птахів – також чудова розвага. Зі старою дитиною можна визначити, які сліди кому належать, і шукати звірів, котрі ці сліди залишили.

З малюками просто розглядати сліди, до того ж не лише сліди собак і голубів, а й власні.

Покажіть малюкові, що ваша нога залишає на снігу відбиток, і його нога також. Спробуйте намалювати щось за допомогою відбитків слідів, наприклад, квіточку або усмішку.

Допоможіть малюкові самому створити свій шедевр із його відбитків. Найімовірніше, це заняття захопить дитину і забезпечить вам веселу та творчу прогулянку.

ТІНЬОВИЙ ТЕАТР

Якщо за вікном сильний мороз, не засмучуйтеся. Удома можна зайнятися безліччю цікавих завдань. Наприклад, домашні постановки – дуже веселе та корисне заняття. Вони особливо цінні, якщо в них беруть участь усі члени сім'ї та друзі.

Влаштуйте на стіні тіньовий театр, використовуючи будь-які іграшки та свої руки. Розставте фігурки тварин на столі й підсвітіть їх ззаду лампою або потужним ліхтариком, щоб їхні тіні падали на стіну. Тінями від різних предметів можна створювати цілі міста, гірські або інші пейзажі. Якщо предмет поставити ближче до лампи, то його тень буде більшою, тому навіть з однакових за розміром предметів можуть вийти різні тіні.

Вигадайте історії, підігруючи тінями від рук. В Інтернеті можна подивитися, як робити найрізноманітніші тіньові фігури.

МАЛЮВАННЯ НА СКЛІ

Ще одна домашня розвага: запропонуйте дітям помалювати на вікнах спеціальним олівцем для скла. Такі малюнки можна робити напередодні Нового року або в будь-який інший час. Спробуйте обводити предмети за вікном: дерева, будинки, дороги, припарковані машини.

ДОМАШНІ ІГРИ ЗІ СНІГОМ

Узимку дітям дуже подобається гратися зі снігом. Та що робити, коли за вікном такі сильні морози? Ася Ванякіна, автор книги «Айсберг на килимі», дає поради й на цей випадок.

Візьміть тазик і наберіть на вулиці чистого снігу. Якщо дитині близько двох років, то їй буде цікаво перебирати сніг у руках і дивитися, як він тане. Запропонуйте для гри різні фігурки звірів, людей, машинки та грайте в сніжну зиму, доки сніг остаточно не розтане. З дітьми старшого віку можна спорудити сніговий замок.

Можна виготовити штучний сніг, не виходячи з будинку. Найпростіший спосіб – це використовувати під час гри кульки з вати, звичайну вату або наповнювач для м'яких іграшок. Вату можна возити в кузові вантажівок. Якщо у вас є великі шматки вати, можна підстелити їх під іграшкову залізницю. Ви можете розігрувати цілі сценки про те, як поїзд занесло снігом. Спробуйте виготовити сніг, який буде ліпитися майже як справжній. Вам знадобиться дві склянки крохмалю, півсклянки олії та велика миска. У мисці змішайте крохмаль та олію. Перетирайте масу в руках доти, доки не відчуте, що вона почала ліпитися. Зліпите маленького сніговичка або ціле снігове місто. Якщо у вас є маленька дитина, то будь-яка пора року – привід для творчості й експериментів. Кожен день може стати етапом веселої гри. Варто тільки почати – і ви не зможете зупинитися. Чудових вам зимових канікул!

Підготувала **Олена Котлярова**

МЫ ДРУГ — О. Бокова ДРУГУ НУЖНЫ

Мы друг другу нужны.
Как нам жить друг без друга?!
Серебро седины
Сеет каждая вьюга.

А любовь топит лед,
И сердца, молодея,
Рвутся снова в полет,
И цветет орхидея.

Когда острых углов
У семейного круга
Станет меньше, любовь,
Как земля из-под плуга,

Прорастит семена
Доброты и участия.
Как же всем нам нужна
Горсть семейного счастья!

Микитін Л. М.

ПРОФІЛАКТИКА ГРИПУ ТА ГРВІ

У зв'язку з початком епідемічного сезону грипу та гострих респіраторних вірусних інфекцій (ГРВІ) 2016-2017 років Держпродспоживслужба звертає увагу на здійснення заходів щодо профілактики цих захворювань.

Серед інфекційних захворювань, які офіційно реєструються в Україні, грип та ГРВІ становлять понад 90%. Щороку практично кожний шостий мешканець України хворіє на грип і ГРВІ.

Епідемічний сезон триває орієнтовно з вересня-жовтня по березень-квітень. У цей період існує найбільший ризик виникнення захворювань.

Грип – це висококонтагіозне (лат. contagiosus – «заразний») вірусне захворювання з можливістю тяжких ускладнень і ризиком смерті. Джерелом інфекції при грипі є хвора людина. Особливо заразно інфікована людина є в розпал хвороби, у період, коли у неї висока температура тіла. Період інфікування в середньому становить 4-7 днів. Передача інфекції відбувається головним чином повітряно-крапельним шляхом.

Щорічна вакцинація є найефективнішим засобом для захисту організму від вірусів грипу. Вакцина захищає від усіх актуальних штамів грипу і є безпечною.

На підставі узагальнених результатів вивчення циркулюючих штамів вірусів грипу ВООЗ рекомендувала для виробників імунобіологічних препаратів включити до складу грипозних вакцин наступні штами вірусів, що, вірогідно, будуть циркулювати в північній півкулі в епідсезоні 2016 – 2017 років, у тому числі й на території України:

- А / Каліфорнія / 7 / 2009 (H1N1) pdm09-подібний вірус;
- А / Hong Kong / 4801 / 2014 (H3N2) – подібний вірус;
- вірус В / Brisbane / 60 / 2008.

Для чотирьохвалентної вакцини, рекомендується також включити В / Phuket / 3073 / 2013 – подібний вірус.

Враховуючи появу мутантних форм вірусів грипу, що, вірогідно, циркулюватимуть на території країни, погіршення соціально-економічної ситуації, у новому сезоні можна очікувати збільшення кількості хворих в Україні до 8 млн осіб.

Штам грипу типу А (H1N1), який ще називають пандемічним, або свинячим, уже кілька разів завдавав значної шкоди людству (пандемія «іспанки», Мексика, 2009 рік). Учені стверджують, що, можливо, він передався людині від свиней, а згодом поширився від хворої людини до здорової. У переважній більшості людей в усьому світі перебіг хвороби має вигляд грипоподібного захворювання без ускладнень і закінчується повним одужанням за тиждень навіть без медикаментозного лікування.

Проте важка форма хвороби характеризується швидко прогресуючою первинною вірусною пневмонією, яка, на відміну від бактеріальної пневмонії, не чутлива до антибіотиків і без правильного лікування може призвести до летального результату протягом 24 годин після появи перших ознак ускладнення.

ПРОФІЛАКТИКА

Яким би не був штам вірусу, варто запам'ятати й дотримуватися найголовніших правил.

Грип, як і інші респіраторні віруси, передається повітряно-крапельним шляхом і вражає органи дихання. Профілактичні заходи спрямовані насамперед на підвищення резистентності організму до дії збудників грипу, а також інших ГРВІ та ГРЗ.

– Необхідно уникати контактів із хворими. Джерело вірусу – хвора людина. Захворів – залишай вдома. Лікарі вже кілька років повторюють, що жодних ліків із доведеною профілактичною ефективністю від вірусу грипу не існує. Вітаміни, імуностимулятори – препарати з недоведеною ефективністю.

– Чим менше людей, тим менше шансів захворіти. Тому обмеження відвідувань місць масового скупчення людей – часто виправданий захід. Рішення про тимчасові карантинні заходи дозволяють уповільнити поширення інфекції.

Проте це не означає, що дитина у цей час має ходити до розважальних центрів, відвідувати кінотеатри, спортивні зали тощо.

– Щоб не контактувати із хворими у транспорті, не лінуйтеся пройти зупинку пішки. Так само не варто зайвий раз навідуватися до супермаркетів і торговельних центрів!

– Використання маски виправдане, лише коли її одягає хвора людина, якщо поряд здорові. Звісно, вірус вона не затримає, але допоможе зупинити крапельки з вірусом. Міняти маску необхідно, коли вона стане вологою. Використовувати маски на вулиці немає сенсу.

Віруси не виживають у прохолодному вологому повітрі, проте гарно себе почувають у теплих сухих приміщеннях, тому не забувайте їх провітрювати.

– Найкраще користуватися стандартними хірургічними масками, що мають вологостійку поверхню й довго залишаються ефективними. Економити чи лінитися вчасно замінити маску не варто – волога маска не діє. Використані маски не можна класти в кишеню чи сумку – їх потрібно відразу викидати в смітник.

– Уникайте висихання слизових оболонок носа, постійно закапуєте сольові розчини. Можна приготувати розчин самостійно (1 чайна ложка звичайної солі на 1 л кип'яченої води) або купити в аптеці фізіологічний розчин чи готові сольові розчини для введення в носові ходи.

ПРАВИЛА ГІГІЄНИ

Інфекція потрапляє до організму через рот, ніс та очі, яких ви час від часу торкаєтесь руками. Тими ж руками ви берете гроші чи тримаєтесь за поручні, де кілька годин зберігаються в активному стані віруси й бактерії, що залишилися від дотиків рук інших людей. Тому не торкайтеся без потреби свого обличчя. Часто мийте руки, у період загрози вірусної інфекції обробляйте їх дезінфікуючим розчином із вмістом спирту (дезінфікуючі спреї, гелі та гігієнічні серветки).

Витирати носа при нежиті необхідно одноразовими серветками, які одразу слід викидати у смітник. Якщо не маєте хустинки, кашляти або чхати потрібно не в долоню, а в згин ліктя. Багаторазові серветки й рушники, особливо у громадських місцях, суттєво підвищують ризик зараження й широкого розповсюдження інфекції. У таких умовах можна використовувати туалетний папір.

Пам'ятайте ці прості правила й навчайте дітей!

Регулярно провітрюйте приміщення й робіть вологе прибирання – як у помешканні, так і в робочих приміщеннях, щоб не залишати навколо себе живі віруси й бактерії, що можуть залишатися активними впродовж декількох годин після перебування у приміщенні хворої людини.

Дотримуйтеся здорового способу життя, що передбачає повноцінний сон (не менше 7-8 годин на добу). У сезон застуд слід обмежити важкі силові тренування, бо вони знижують імунітет; рекомендована зарядка.

У харчовий раціон слід включати не менше 50 % рослинної їжі в силовому вигляді (капусту цвітну, білокачанну, моркву, буряк, часник, цибулю, шпинат, хрін, помідори, яблука, гарбуз, смородину). Необхідно звести до мінімуму споживання рафінованих і термічно оброблених продуктів. У раціоні повинні бути бобові, горіхи, які виконують роль природних імуномодуляторів.

ЗМІНА СПОСОБУ МИСЛЕННЯ

Наші думки – це неймовірні стимулятори, оскільки наше мислення формує поведінку. Тому життєво важливо оберігати свій розум і не дозволяти сатані викликати в нас почуття роздратування, розчарування, тривоги або ж нагадати депресію.

Ось п'ять кроків для захисту нашого розуму від нападів темних сил.

1. Розвивайте звичку думати лише про щось хороше та цікаве: про ваші успіхи, досягнення, можливості служіння, про нужденних, яким ви можете допомогти.

2. Намагайтеся дивитися на кожну проблему як на щабель до перемоги. Пригадую епізод з одного мультфільму: хлопчик, намагаючись змайструвати поштову скриньку, зробив надріз на дошці не з того боку. Ніколи не забуду підпис: «Навіть помилка показує, що ви зробили спробу!» Сприймайте кожну помилку як щось таке, з чого ви можете почерпнути урок.

3. Тренуйте свій характер, беручись за неприємні завдання, рутину, «чорну» роботу. Завжди прислухайтеся до свого сумління.

4. Частіше усміхайтесь людям. Зробіть це своєю звичкою. Даруйте всім, з ким ви спілкуєтесь, позитивні емоції.

5. Завчайте напам'ять ключові обітниця, які можуть допомогти вам у періоди розчарування або зневіри. Ось деякі з них:

• «Коли праведні кличуть, то їх чує Господь, і з усіх утисків їхніх визволює їх. Господь зламаносердим близький, і впокоєних духом спасає» (Псал. 34:18, 19).

• «Блажен муж, що подолає спокусу, бо коли буде випробуваний, то одержить вінець життя, що його Господь обіцяв тим, хто любить Його» (Якова 1:12).

• «Чи ж не наказав я тобі: будь сильний та відважний? Не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій, у всьому, де ти будеш ходити» (І. Нав. 1:9).

Просіть у Бога допомоги та підтримки, щоб здобути перемогу над своїми сумними та тривожними думками.

М. Ч.

ШКОЛА БІБЛІЇ
ГОЛОВНА ОСВІТА ЖИТТЯ

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Сила відродження» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Небесна перлинка» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

- «Когда любовь возвращается домой» (рос.)

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20 (*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

РАДІО ГОЛОС НАДІЇ

це промінь надії у кожен дім та в кожне серце.

radio.hope.ua

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті **24/7** radio.hope.ua
- ▶ Через додатки для Android та iOS
- ▶ Через TuneIn, SmartTV
- ▶ В офлайн-режимі через подкасти
- ▶ На УР-1
СБ 17:30 / НД 07:55
- ▶ УР-2
ПН 18:55 / ВТ 18:45

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**
РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ ...

Зустрічайте Новий рік разом з телеканалом «Надія»!

Не пропустіть святкові випуски улюблених програм!

19:30 Счастливы субботы
Аби привітати найменшу гостю програми, до студії «Счастливы субботы» завітає найхаризматичніший ведучий Гошка

22:00 ДЖЕМ
Уперше в програмі «ДЖЕМ» - сімейне виконання відомих пісень

23:00 Ранок надії
Відомі люди у програмі «Ранок надії»

00:00 Новорічне привітання президента Церкви АСД в Україні Носова С.В.

00:15 Новорічний концерт

14:00 Малювати
Гошка вирішив згадати про народження Ісуса Христа і покликав...

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

SMART TV

LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

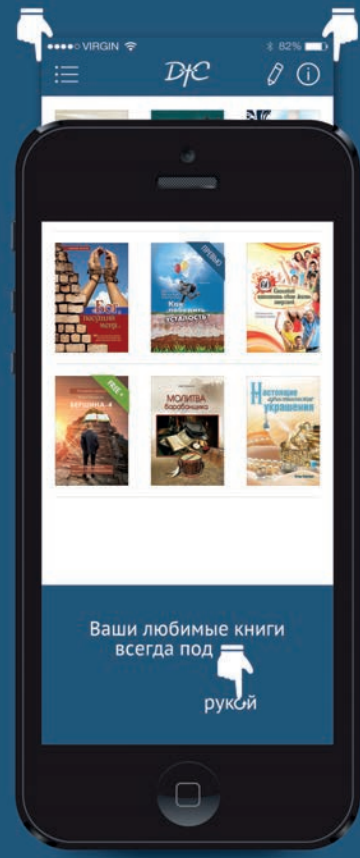

НА МОБ.ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

Ваши любимые книги всегда под рукой

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: доктор богослов'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошко
Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
Дизайн та верстка: Артур Антер
Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; **тел.:** (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
Ідентифікаційний код: ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідцтво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

